

עת"א 11208/04/14 - משה קצב נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 11208-04-14 קצב נ' שירות בתי הסוהר

בפני   כב' הנשיא אברהם טל
            משה קצב
נגד
            שירות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר מרצה 7 שנות מאסר בגין עבירות מין והוא מבקש מהמשיב להוציאו לחופשה ביום 14.4.14 לרגל חג הפסח.

במהלך הדיון בפני עתר ב"כ העותר, לחלופין, להוציא את העותר לחופשה ביום 18.4.14, חול המועד פסח.

2. המשיב מתנגד להוצאת העותר לחופשה המבוקשת וסומך התנגדותו על כך שטרם חלפו 60 יום מאז יצא העותר לחופשתו האחרונה, ביום 16.3.14, למשך 42 שעות לרגל חג הפורים ועד מועד החופשה המבוקשת נושא העתירה, לרבות המועד החלופי הנ"ל.

3. ב"כ העותר טוען כי מפקדת האגף התורני בו הוא נמצא העותר אמרה לו, כשהגיש את בקשתו לצאת לחופשה האחרונה, שאין מניעה שייצא אליה ביום 16.3.14 והוא יוכל לצאת לחופשת הפסח ביום 14.4.14, שכן אין דרישה בפקנ"צ לחלוף 60 יום בין חופשה לחופשה כטענת המשיב.

לטענתו, זו הסיבה שהעותר שינה את מועד החופשה האחרונה מיום 2.3.14 ליום 16.3.14, כפי שנראה ממחיקת התאריך 2.3.14 על גבי טופס הבקשה לחופשה שהוצג בפני והחלפתו בתאריך 16.3.14.

4. מפקדת האגף טוענת כי נושא יציאתו העתידית של העותר לחופשת הפסח לא עלה בשיחה שהתנהלה ביניהם בקשר לבקשת העותר ליציאה לחופשה בחודש מרץ 2013.

5. אינני רואה צורך להכריע במחלוקת הנ"ל שכן עפ"י טענת המשיב, שנתמכת בתרשומת שיחה שהתנהלה בין העותר למפקד בית סוהר מעשיהו וקצינת האסירים המחוזי, גנ"מ איילה, ביום 9.3.14, דהיינו, שבוע לפני יציאת העותר לחופשת פורים ביום 16.3.14, הוסבר לו כי "עפ"י הפקודה הוא לא יוכל לצאת לחופש לחופשת חג (הפסח - א.ט.) (בסבב של אחת לחודשיים) ובאפשרותו לדחות את חופשת מרץ המאושרת לתאריך 16.3.14. לדבריו אינו מעוניין בכך, כמו כן מודע לכל ההשלכות הנובעות מהחלטה זו".
6. מהאמור לעיל, שלא נסתר ע"י העותר בכתב העתירה אשר לא התייחס לשיחה הנ"ל, עולה שהעותר היה מודע להחלטה הצפויה נושא העתירה, ואם בחר מרצונו לצאת לחופשה בחודש מרץ בכלל, ובתאריך 16.3.14 בפרט, אין לו אלא להלין על עצמו.
7. ב"כ העותר טוען שעפ"י הוראת סעיף 10(ד) לפרק י' לפקנ"צ 04.40.00 (להלן: "**הפקנ"צ**" או "**פקנ"צ חופשות**"), שחל על העותר, שלוש חופשותיו הראשונות תהיינה עד 24 שעות בתדירות של אחת לחודשיים (ההדגשה לא במקור - א.ט.) ושלוש חופשותיו הבאות תהיינה עד 48 שעות בתדירות של אחת לחודשיים (ההדגשה לא במקור - א.ט.).
8. ב"כ העותר טוען שלא נאמר בסעיף הנ"ל שצריכים לחלוף 60 יום מחופשה לחופשה אלא שצריכה להיות הפסקה בין החופשות כך שהעותר יכול היה לצאת לחופשה בתאריך 16.3.14 או אפילו בסוף חודש מרץ 2014 ועדיין הוא יהיה זכאי לצאת לחופשה הבאה בתחילת חודש מאי 2014 (1.5.14), שכן לא יצא לחופשה במהלך חודש אפריל 2014.
9. ב"כ העותר ער לכך שגם אם תתקבל טענתו לא יהיה העותר זכאי לצאת לחופשה ביום 14.4.14 או ביום 18.4.14. משכך, הוא מבקש לנקוט כלפי העותר את ההליך שנזכר בסעיף 5(א)(1) לפרק ז' לפקנ"צ המסמך את מפקד בית הסוהר לאשר בקשת אסיר יהודי להקדים מועד חופשתו עד 14 ימים לפני חלוף פרק הזמן המינימאלי הקבוע בפרק זה (ההדגשה לא במקור - א.ט.) לצורך יציאה לחופשת ראש השנה.
10. לטענת ב"כ העותר, אם תופעל הסמכות הנ"ל לגבי העותר הוא יוכל לצאת לחופשה ביום 18.4.14, חול המועד פסח, (14 יום לפני 1.5.14), כבקשתו החלופית.
9. ב"כ המשיב כופר, כאמור, בפרשנות המוצעת למושג "בתדירות של חודשיים" שבסעיף 10(ד) לפרק 1 לפקנ"צ, אך טוען שגם אם עפ"י פרשנות זו העותר יכול היה לצאת לחופשה ביום 1.5.14 לא ניתן להחיל עליו את סמכות הקדמת החופשה ב- 14 יום שנקבעה בסעיף 5(א)(1) לפרק ז' לפקנ"צ שכן פרק זה לא חל על העותר.
10. ב"כ העותר מבקש לחלופין להוציא את העותר לחופשת חג הפסח תוך עשיית שימוש בסמכות המוקנית

למפקד המחוז או לקצין אסירים מחוזי בסעיף 1(ג)13) לפרק ח' לפקנ"צ להוציא אסיר לחופשה בשל "נסיבות מיוחדות אחרות" שאינן מנויות בסעיפים 1(ג) (12-1).

11. ב"כ המשיב מתנגד להחלת סעיף 1(ג)13) הנ"ל על העותר שכן עניינו לא מעלה "נסיבות מיוחדות" והחלתו על העותר תפגע בעיקרון השוויון שעל המשיב לנהוג בו כלפי כל האסירים, במיוחד כלפי אסירים יהודים שמבקשים לצאת לחופשה בחג הפסח ואינם זכאים לעשות כן עפ"י פקנ"צ החופשות, כמו העותר.

12. אף אני, כמו המשיב בכתב התשובה, אינני רואה צורך להביע דעה באשר לפרשנות ב"כ העותר למונח "בתדירות של אחת לחודשיים" שבסעיף 10(ד) לפרק ו' לפקנ"צ שכן גם אם אקבל את הפרשנות של ב"כ העותר לא ניתן להוציא את העותר לחופשה ביום 14.4.14, או למצער ביום 18.4.14, שכן הוא אינו נמנה על סוגי האסירים המנויים סעיף 1(ג) לפרק ז' לפקנ"צ, עליהם ניתן להחיל את סעיף 5(א)1) לפרק ז' המסמיך את מפקד בית הסוהר להקדים ב- 14 יום מועד חופשתו של אסיר יהודי לרגל חג הפסח.

13. אינני מקבל בקשת העותר להוציא אותו לחופשה נושא העתירה בשל "נסיבות מיוחדות אחרות" שכן אין במקרה ובעותר נושא העתירה משום נסיבות כאלה ואין עניינו שונה מעניינו של כל אסיר יהודי, וודאי שומר מצוות כמו העותר, אשר עונה על כל הקריטריונים ליציאתו לחופשת פסח לבד מחלוקף הזמן מאז חופשתו האחרונה, שמבקש לצאת לחופשה לחג הפסח ונענה בשלילה, מטעמים מוצדקים, כפי שנענה העותר.

הוצאתו של העותר לחופשה בשל "נסיבות מיוחדות אחרות" תפגע בעיקרון השוויון שבו על המשיב לנהוג כלפי אסירים שנתוניהם הרלוונטיים זהים לנתוניו של העותר ואינני רואה כל הצדקה לפגוע בעיקרון זה במקרה שבפני.

כך במיוחד כאשר העותר היה מודע לכך שהוא עלול שלא לצאת לחופשה נושא העתירה לאחר שיצא לחופשה ביום 15.3.14 ולמרות זאת הוא בחר מרצונו לצאת לחופשה הנ"ל.

14. אני דוחה את העתירה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ב"כ העותר יודיע לעותר.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר ב"כ הצדדים והעותר.